

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Nevreanschi Vladislav în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

XXXXX, născut la **XXXXX**, originar și domiciliat în **XXXXX**.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.10.2017 – 14.12.2017 (prima instanță);
2. 16.01.2018 – 13.02.2018 (instanța de apel);
3. 24.04.2018 – 27.06.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Ciocana/ din 14 decembrie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, **XXXXX** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 ani, în seama inculpatului s-au pus următoarele obligații:

- de a nu schimba domiciliul fără consimțământul organului care se ocupă de executarea sentinței;
- să nu frecventeze între orele 17:00 – 08:00 localurile în care se consumă alcool;
- să fie supus monitorizării electronice.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul, la 02 aprilie 2017, aproximativ la ora 04:00, acționând intenționat și de comun acord cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjungată, aflându-se în parcul din str. Vadul lui Vodă mun. Chișinău, având intenția de a însuși bunurile altei persoane, aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea cet. Nepoliuc

Vitalie, exprimată prin aplicarea loviturilor cu pumnii peste diferite părți ale corpului, în mod deschis au sustras de la ultimul un telefon mobil de model „Huawei” cu nr. de IMEI X și X la prețul de 2 500 lei, un card bancar „Moldinombank” SA, bani în sumă de 33 lei și o brățară din metal galben, pricinuindu-i astfel părții vătămate Nepoliuc Vitalie o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 2 533 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate de către prima instanță conform prevederilor art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal – *„Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Nevreanschi Vladislav în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, a aplica în privința inculpatului XXXXX o pedeapsă sub formă de închisoare de 2 ani și 4 luni, cu aplicarea art. 90 Cod penal, și stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani, cu excluderea obligațiilor prevăzute de art. 90 alin. (6) Cod penal, invocând că prima instanță nejustificat de aspru l-a pedepsit pe XXXXX ignorând acel fapt că inculpatul a comis infracțiunea la data de 02.04.2017, fiind minor la data săvârșirii infracțiunii, dar atât acuzarea cât și instanța de judecată au trecut cu vederea acest moment important, inculpatul are la întreținere mama sa, Bolduresco Alexandra care locuiește cu el, este pensionară și suferă de mai multe boli, XXXXX fiind unicul întreținător, la numirea pedepsei prima instanță urma să țină cont că pedeapsa numita să nu cauzeze suferințe fizice inculpatului, precum ca pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului cit și din partea altor persoane, mai mult, potrivit art. 70 alin (3) CP al RM, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoane care, la data săvârșirii infracțiunii, nu au atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penala pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2017 apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care lui XXXXX, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70, 79 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa de 2 ani 4 luni închisoare fără amendă.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei închisorii numită lui XXXXX stabilindu-i un termen de probă de 3 ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, însă a stabilit o pedeapsă prea aspră, fiind necesar aplicarea prevederilor art. 70, 79 Cod penal.

La fel, instanța de apel a considerat că argumentele apărării parțial sunt întemeiate, deoarece inculpatul XXXXX este născut la data 15.04.1999, iar infracțiunea a fost comisă la data de 02.04.2017, astfel a constatat că la momentul comiterii infracțiunii XXXXX era minor.

Instanța de apel a conchis că, inculpatului urma să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal, coroborat cu art. art. 70, 79 Cod penal, în formă de 2 ani și 4 luni închisoare, fără amendă, or pedeapsa maximă pentru infracțiunea în speță este de 7 ani închisoare, raportat la art. 70 Cod penal, va constitui 3 ani și 6 luni, iar cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa cu închisoarea în privința inculpatului urmează să constituie 2 ani și 4 luni.

Totodată, instanța de apel a statuat că, circumstanțele cauzei conving că corectarea și reeducarea inculpatului XXXXX este posibilă, echitabilă și rațională fără izolarea lui de societate, or, datele despre inculpat relevă că la moment își satisface serviciul militar în termen și nu prezintă pericol sporit pentru societate, astfel instanța de apel a ajuns la concluzia că, izolarea totală a inculpatului de societate nu este rațională și echitabilă în coraport cu gravitatea infracțiunii comise.

Mai mult, instanța de apel a ajuns la concluzia că inculpatului nu urmează a fi aplicată pedeapsa complementară în forma de amendă, prevăzută de sancțiunea corespunzătoare a legii penale, deoarece s-a stabilit că, inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, nu are venit propriu și din punct de vedere material va fi în imposibilitate de a achita amenda în calitate de pedeapsă complementară.

Instanța de apel a mai indicat că, solicitarea apărării referitor la excluderea obligațiilor prevăzute la art. 90 alin. (6) Cod penal este neîntemeiată, or, prin excluderea acestor obligații, nu se va atinge scopul propus de legiuitor la art. 61 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Nevreanski Vladislav în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu aplicarea art. 70, 90 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 2 ani 4 luni închisoare cu termen de probațiune de 2 ani și cu excluderea obligațiilor prevăzute de art. 90 alin. (6) Cod penal, invocând că:

- instanța de apel urma să micșoreze pedeapsa după solicitarea apărării luând în considerare toate circumstanțele cauzei și anume: inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer, a restituit prejudiciul material integral, a solicitat ca cauza penală să fie examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, este militar în termen, are loc permanent de trai, la evidența medicului narcolog sau psiholog nu se află, partea vătămată a declarat că nu are careva pretenții față de inculpat;

- termenul pedepsei suspendate urma să fie numit mai mic de 3 ani;
- este prima dată în conflict cu legea;
- consideră că sunt prezente circumstanțe atenuante ca: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, săvârșirea infracțiunii de către un minor, săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personale și familial;
- consideră că pedeapsa numită urma să fie mai blândă;
- instanța de apel nu a luat în considerare vârsta inculpatului, personalitatea și comportamentul inculpatului, colaborarea cu organele de drept, satisface serviciul militar, a recuperat prejudiciul integral părții vătămate;

6. La recursul ordinar declarat de avocatul Nevreanschi Vladislav în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a stabilit pedeapsa.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o

apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal menționează că, motivele invocate de recurent în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, sunt declarative, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția, la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Referitor la argumentele invocate de avocat, că instanța de apel nu a luat în considerare vârsta inculpatului, personalitatea și comportamentul inculpatului, colaborarea cu organele de drept, a recuperat prejudiciul integral părții vătămate, a recunoscut vinovăția, nu se află la evidența medicului narcolog sau psiholog, partea vătămată nu are pretenții față de inculpat și este militar în termen, Colegiul penal constată că aceste argumente sunt respinse or, ele au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra cărora aceasta s-a expus în mod detaliat în decizia atacată (f.d. 202 – 205), motivare pe care Colegiul penal o însușește, ce nu contravine practicii CtEDO (hotărârea Albert vs România din 16.02.2010), mai mult, instanța de apel a indicat că în privința inculpatului a fost încetată o cauză penală în temeiul art. 109 Cod penal, la împăcarea părților, astfel, Colegiul penal conchide că inculpatul nu este la prima abatere penală cum a invocat avocatul în recursul său.

Mai mult, Colegiul penal conchide că motivele invocate precum că pedeapsa numită urma să fie mai blândă considerând că sunt prezente circumstanțe atenuante ca: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, săvârșirea infracțiunii de către un minor ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal și familial, nu pot fi acceptate, or, instanța de apel a luat în considerare faptul că inculpatul este minor, fiindu-i redusă pedeapsa în jumătate (f.d. 204), stabilindu-i o pedeapsă mai blândă fără amendă, mai mult, Colegiul penal indică că argumentul avocatului precum că inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, nu corespunde realității, or, inculpatul a mai săvârșit o infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal, cauza fiind încetată în temeiul art. 109 Cod penal, la împăcarea părților, și, infracțiunea săvârșită de inculpat prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, conform art. 16 Cod penal, se califică ca o infracțiune gravă.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Nevreanski Vladislav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie